సుబ్రమణ్యానికి అర్థరాత్రి ఓ వెధవ కలొచ్చింది. అందులో అతగాడు తన పెళ్ళాన్ని గుంటూరు జనరల్ ఆసుపత్రిలో జేర్చాడట. ఆవిడగారు అందులోనే వుండి తీసుకు తీసుకు చచ్చిందిట! ఆ అర్థరాత్రి పూట భయంతో లేచి కూర్చున్నాడు. గదంతా చీకటిగా వున్నది. ఒక పక్కంతా పడివున్న పుస్తకాల దొంతర్లు, మరోవైపున నీళ్ళ బిందె, దానిపక్కన స్టౌ... వాటిమీదగా హేవార్డ్స వాళ్ళ క్యాలెండరు — అందులో కొంతయి వంతులు నగ్నంగావున్న సుందరి!

చుట్టూ అయోమయంగా కళ్ళు నులుముకుంటూ చూచాడు సుబ్రమణ్యం. ఎంత కళ్ళు నులుముకున్నా అతడికి కనబడుతున్నది తన గదే! చాలాసేపటివరకూ అలా ఆశ్చర్యపోతూనే కూర్చున్నాడు. తనకు పెళ్ళేమిటి...ఆమెకు జబ్బుచేయటమేమిటి... గుంటూరు జనరల్ ఆసుపత్రిలో చచ్చిపోవటమేమిటి— అతడికి ఏమాత్రం అంతుపట్టలేదు.

చాలాసేపటికి అతనికి గుర్తుకొచ్చింది— చెడు కలలెప్పుడూ మంచి చేస్తాయ్యని! అంటే తనకు త్వరలోనే పెళ్ళి అవ్వబోతున్నదా అనిపించింది. అలా అనిపించటం అతడికి హాయిగానే వున్నది. అప్పుడు ఈ బ్రహ్మచారి మఠాన్ని పీకేయొచ్చు... అంతేగాదు యిలా క్యాలెండర్లలో బొమ్మలవంక చూస్తూ కూర్చోవాల్సిన అవసరమూ తప్పుతుంది.

ఇక తనకు పెళ్ళి అయ్యే సూచనలు కనబడుతున్నయి అని అనుకునేటప్పటికి అతడికి మళ్ళీ నిద్ర ముంచుకొచ్చింది. తిరిగి తెల్లవారింతరువాత లేచేటప్పటికే సూర్యుడు పైకి బారెడుదూరం జరా జరా పాకేశాడు.

వళ్ళు విరుచుకుంటూ లేచాడు. హేవార్డ్స వారి ధర్మం కళ్ళకు ఉపశాంతి కలిగించింది.

ఆ బొమ్మను తనివితీరా చూచుకొని, (బ్రష్ మీద పేస్టు ఎక్కించి దొడ్లో టాప్‌వద్దకు బయల్దేరాడు.

టాప్ తిప్పి నోట్లో ఓ గుక్కెడు నీళ్ళు పోసుకోగానే కిలాకిలా రావాలు వినబడ్డాయి. కొత్తగా వినబడ్డ ఆ నవ్వులకు ఆసక్తిగా వెనుదిరిగాడు — నోట్లో ఉమ్మేయాల్సిన నీళ్ళు అట్లాగే ఉన్నాయి.

అక్కడో పడుచుపిల్ల నవ్వుతూ కనబడింది. లోపలున్న ఎవ్వరితోటో నవ్వుతూ ఏదో చెబుతోంది. తనని చూసినట్లు లేదు.

ఆ అమ్మాయి మొఖం చూస్తూనే లిప్తకాలం సుబ్రమణ్యం అవాక్కయ్యాడు.

— రాత్రి తన భార్య అయి గుంటూరు ఆసుపత్రిలో చచ్చిన మనిషికీ ఈ అమ్మాయికీ చాలా దగ్గర పోలికలున్నట్లనిపించింది, అందుకే విచిత్రంగా, సినిమాకు ముందుగా వేసే స్లైడ్‌లో బొమ్మలాగా సగం వంగొని, నోట్లో పుక్కిట పట్టివుంచిన నీళ్ళను అలాగే వుంచి, రెండు గుడ్లూ ఆ అమ్మాయికే అప్పగించి ని[illegible] పోయాడు.

ఆ అమ్మాయి తరువాత కొద్దిసేపటికే మొఖం పక్కకు తిప్పి అతగాడు నిల్చున్న తీరును చూచి, ఎవరా ఈ కోతి అనుకుంటూ ఫక్కున నవ్వి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

— అప్పటికిగాని మళ్ళీ సుబ్రమణ్యానికి తెలివి రాలేదు.

తెలివి వచ్చిం తరువాత గుర్తుకు తెచ్చుకున్న విషయాలేమిటంటే— తన గది పక్క భాగంలోకి నిన్న ఇంటాయన కొత్తగా అద్దెకొస్తారని చెప్పినట్లుగా వచ్చినవాళ్ళు, వాళ్ళు— ఆ కమలంవాళ్ళతాలూకు మనిషి!

చాలా విచిత్రంగా అనిపించింది — ఈ రోజు ఉదయంవరకూ చూడని ఆ అమ్మాయి రాత్రి కలలో కనబడ్డందుకు! త్వరత్వరగా మొఖం కడుక్కొని తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

లోపలికి వెళ్ళి తువ్వాలుతో తడి మొఖం తుడుచుకుంటూ రోజూలాగా హెకార్డ్‌వారి క్యాలెండర్‌వంక చూస్తుంటే — ఆ కమలం ముందు ఈ బొమ్మ తీసికట్టే అనిపించింది. వెంటనే దాన్ని చుట్టచుట్టేసి పెట్టెలో అడుగున పెట్టేశాడు.

— వాళ్ళెవరన్నా తన గదిలోకి వచ్చి ఆ బొమ్మను చూస్తే బాగుండదనుకున్నాడు!

* * *

మధ్యాహ్నం పడుకొని నిదపోతుంటే తలుపు దడదడా మ్రోతయింది. ఊరికేనే మ్రోతయితే సుబ్రమణ్యానికి మెలుకువ వచ్చేదిగాదు. ఓ ఆడకూతురు పిలుపుగూడా వినబడింది. అందుకే అయస్కాంతంలా తలుపుదగ్గరకు పరుగెత్తి ఘడియతీశాడు.

ఎదురుగ్గా కమలం.

'హిహిహి...' అన్నాడు జిడ్డుకారుతున్న మొఖంతో ఏం చేయాలో తెలియక.

'మీకు టెలిగ్రాం వచ్చిందండీ!' అన్నది ఆ అమ్మాయి టెలిగ్రాం అందిస్తూ.

'నాకా?' అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా, ఆదు

ర్గాగా సుబ్రహ్మణ్యం.

'అవును, మీకే ... ఇందాక మెసెంజర్ వింత తలుపు కొట్టినా తీయకపోతె నా కిచ్చి వెళ్ళాడు!' అన్నది.

పెయి వణుకుతుండగా, టెలిగ్రాం చించి అలాగే చూస్తూ వుండిపోయాడు.

'ఫాదర్ ఎక్స్‌పైర్డ్...స్టార్ట్...
— రామం'

అలాగే నిర్విణ్ణుడై నిలబడిపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

అతడి వాలకం చూచి కమలం, 'ఏదేం జరగలేదుగదా!' అన్నది ఆదుర్దాగా.

'ఫాదర్ ఎక్స్‌పైర్డ్...స్టార్ట్ - రామం' తిరిగి చదివాడు మగతగా.

'అరెరె...' అన్నది బాధపడుతున్నట్టుగా కమలం.

'అదిగాదండీ — మా ఫాదర్ పదేళ్ళ క్రిందటే ఎక్స్‌పైర్డ్ అండి!' అన్నాడు అమాయకంగా మొఖం పెట్టి సుబ్రహ్మణ్యం.

'ఇదేమిటి?... అతడికి ఆ షాక్‌కి మతి భ్రమణంగాని జరగలేదుగదా?' అనుకున్నది మనస్సులో కమలం.

కవరుమీద పేరు చూచాడు. తన పేరే వున్నది. వీధి పేరు చూచాడు. తన వీధి పేరే వున్నది. అయితే ఆ టెలిగ్రాం ఎవ్వరి కైతే యివ్వాలో వారి ఇంటి పేరు లేదు. ఇంటి నెంబరూ లేదు.

'నాలుగు పైసలకోసం కక్కుర్తి పడితే దక్కే ఫలితం ఇదండీ!' అన్నాడు తనగది తలుపుమీద వున్న తన పేరును చూచుకుంటూ.

'అంటే ఈ వీధిలోనే మరో సుబ్రహ్మణ్యంగారు ఉన్నారన్నమాట!' అన్నది కమలం.

'అవునండీ!'

'ఇప్పుడేం చేస్తామండీ?' అన్నది చేసిన తప్పుకు పశ్చాత్తాప పడుతున్నట్టుగా — దిగులుగా.

'కాసేపు నేను టెలిగ్రాం మెసెంజర్ నవుతాను!' అన్నాడు నవ్వి సుబ్రహ్మణ్యం.

'మీకు శ్రమ కలిగించినందుకు క్షమించాలి!'

'ఎంత మాట ... ఇందులో శ్రమేం వున్నది!' అన్నాడు వెనుదిరుగుతూ.

కమలం వెళ్ళిపోయింది.

* * *

కలల్లో కమలం

'ఇంతకీ ఆ సుబ్రహ్మణ్యం ఎవరో దొరికారా?' అన్నది లోపలికి వస్తుండగానే కమలం — గేటుదగ్గర సుబ్రహ్మణ్యం కోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్టుగా నిల్చొని.

'నా ఖర్మకొద్దీ తండ్రి లేని మరో సుబ్రహ్మణ్యం గూడా మన వీధిలోనే వున్నాడండీ!' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం నవ్వి.

'మరేం చేశారు అప్పుడు?'

'తండ్రుల్లేని మేమిద్దరం తండ్రి వున్న

ఓం నమః శివాయః

కం॥ అకరకాల జన్మం బొద్దన్న
ఆ రారాజులేలే రాజ్యముల నిలన్
ఆకన్నైన నీలో మందు
ఆతి నీతి నిర్వారా, రావే
రక్షింపగన్॥

కం॥ ఋగ్, యజుర్, సామవేద
ఆకాకలున్న నరులు నీతులు
నిర్వర్తించరయ్యా
అకాన్ని తిరస్కరింతురు
అరాక్ష్ణ వీక్షణతో వలతురే
వనితలన్॥

కం॥ రెక్కలు లేని పక్షి నైతిన్
ఆ వుందునో లేదో నా భాగ్యం నీది
ఆతులంటే నాకిష్టమన్న
ఆక్క మొద్దు, సొమ్ములొద్దు,
నీ నామ సంకీర్తనతే॥

కం॥ ఆోషమేల, దుఃఖమేల
ఆతుడవు, శంభుడవు, సరస్వతీ
రక్షకుడున్
అందరికి నందుదువు
అఃహారా మంగళంబిత్తు ఓం
నమఃశివాయ సిద్ధంనమః.

సంక్షిప్త సేవాయ నమఃశివాయ
రక్షణ రక్షితాయ నమఃశివాయ
స్వతంత్ర సిద్ధేశాయ నమఃశివాయ
తిరస్కార నాశాయ నమఃశివాయ
గింకార కారణాయ నమఃశివాయ
రితి మాలాయ నమఃశివాయ.

(అయిపోయింది)

రచయిత్రి : శ్రీమతి సరస్వతిగిరి

సుబ్రహ్మణ్యంకోసరం ఈ వీధి వీధంతా గాలించేసి — అతగాడిని పట్టుకునేటప్పటికి తల ప్రాణాలు తోకకు వచ్చేసినయ్!'

కమలం — ఇతగాడికి తోకగానిఉందేమో నన్నంత భయంగా ఒక్క క్షణం సుబ్రహ్మణ్యం వెనక్కు ఒక్కసారి చూచి మళ్ళీ మొఖంమీదకు చూపులు మరల్చింది.

'ఇది మరీ బాగుంది — ఆ సుబ్రహ్మణ్యం మాష్టారు ఆ టెలిగ్రాం చూస్తూనే మా యిద్దరినీ కావులించుకొని ఏడ్వడం మొదలుపెట్టాడు!' అన్నాడు ఫక్కున నవ్వి.

'చిన్నవాడేనటనా?'

'ఆఁ...తొంభైఏళ్ళమిదిట — స్వర్గానికి వెళ్ళివుంటాడు, పుణ్యాత్ముడు!' అన్నాడు తన గది మెట్లెక్కుతూ.

'ఎక్కడికీ వెళ్ళబోకండి ... రెండు నిముషాల్లో కాఫీ కలుపుకొచ్చేస్తాను ... అనవసరంగా మీకు శ్రమ యిచ్చినందుకు ప్రాయశ్చిత్తమన్నమాట అది!' అని నవ్వుకుంటూ లోపలకు వెళ్ళిపోయింది కమలం.

* * *

సుబ్రహ్మణ్యానికి ఆ రాత్రి ఇంకో కల వచ్చింది. తనూ, కమలం కలిసి ఒకే రిక్షాలో ఎక్కడికో వెళుతున్నారట. టాపువేసిన రిక్షాలో కూర్చున్న కమలం తన కళ్ళల్లో కళ్ళుపెట్టి చూచి నవ్వుతున్నదట. తనూ నవ్వాడట. వెంటనే ఆమె రిక్షా ఆపించి తను దిగి, తనను దిగమని 'సరాయి ఆడదాన్నిచూచి నవ్వుతావా' అంటూ ఆ చెంపా ఈ చెంపా ఎడాపెడా వాయించిందట!

బ్రహ్మచారి మఠంలో చెంపలు తడుముకుంటూ మంచంమీద లేచి కూర్చున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

ఇద్దరూ ఒకే రిక్షాలో వెళుతున్నారు. కమలం తనను చూస్తూ నవ్వినమాట నిజం...దానికి సమాధానంగా తను నవ్వితే ఆవిడగారు రిక్షా దిగక్కా ఎందుకు కొట్టాలిట?

ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాలేదు.

నిజమే— ఆడదాని మనస్సు అర్థం చేసుకోవటం అంత సులభంకాదు సుమీ— అనుకున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

మళ్ళీ తెల్లవారిందాకా అతడికి నిద్ర పట్టలేదు. చెంపమీద చేతిని తీసుకోలేదు.

అలాగే మోకాళ్ళమధ్య తలనుపెట్టుకు కూర్చున్నాడు.

తెల్లవారుతుండగానే టాప్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు మొఖం కడుక్కునేందుకు— కమలం కనబడితే చూసేటందుకు.

కమలం కనబడలేదుగాని — కమలం తండ్రి కనబడ్డాడు.

ఆయన సుబ్రమణ్యాన్ని చూసి నవ్వుతూనే, 'నిన్న మా అమ్మాయి మీకేదో పెద్దపని తగిలించిందట!' అన్నాడు.

సుబ్రమణ్యం, 'హిహిహి...'అని నవ్వేసి ఊరుకున్నాడు

'నాన్నోయ్...దానికిగాను ఒక కప్పు మంచి కాఫీ కలిపేసి ఇచ్చేశాను...మళ్ళా క్షమాపణలు అనవసరంగా చెప్పేసేవ్!' అన్నది లోపలినుంచే.

నవ్వాడు కమలం తండ్రి.

'ఒసెయ్ సుశీలా!...ఇలా బయటకురా!' అన్నాడు వంటగదివైపుకు తిరిగి

'హమ్మయ్య!' అన్నాడు సుబ్రమణ్యం అనుకోకుండా 'ఇప్పటికిగాని ఆ కమలం పేరు తెలియలేదు!'

అతడు 'హమ్మయ్య' అంటుండగానే సుశీల బయటకు వచ్చింది.

'ఏమైంది?' అన్నది.

'దేనికి?' అన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

'మీరు ఇప్పుడు 'హమ్మయ్య' అన్నారు గదా...

గతుక్కుమన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

'అబ్బెబ్బె!' అన్నాడు నసుగుతూ. 'ఛ ఛ! అనవసరంగా నాలికజారి పెద్దగా అన్నాడు — చూస్తే అసలు సంగతి కనుక్కొని చెంపలు వాయించేలా వున్నది— అందునా రాత్రి కల్లో ..

'నేను చెప్పానుగదా ... ఇదండీ మా అమ్మాయి – బంక, జీడి...పట్టుకుంటే వదలదు ... చెప్పు నాయనా ... ఎందుకు 'హమ్మయ్య' అన్నావో వెంటనే చెప్పేశెయ్!' ఆయన నవ్వుతూ నడుంమీద చేతులు పెట్టుకు నిల్చున్నాడు

'ఊఁ... చెప్పేసేయండి!' అన్నది మరో అడుగు ముందుకువేసి సుశీల — వంట చేస్తున్నదల్లా వచ్చిందేమో చేతిలో గరిట గూడా వున్నది.

'ఏమీలేదండీ...ఊరికినే నోరు జారాను!' అన్నాడు గుండె తధికిణతోం అంటుండగా.

'ఊరికే ఎందుకంటారు... ఏదో రిలీఫ్ దొరినప్పుడే 'హమ్మయ్య' అంటావికి

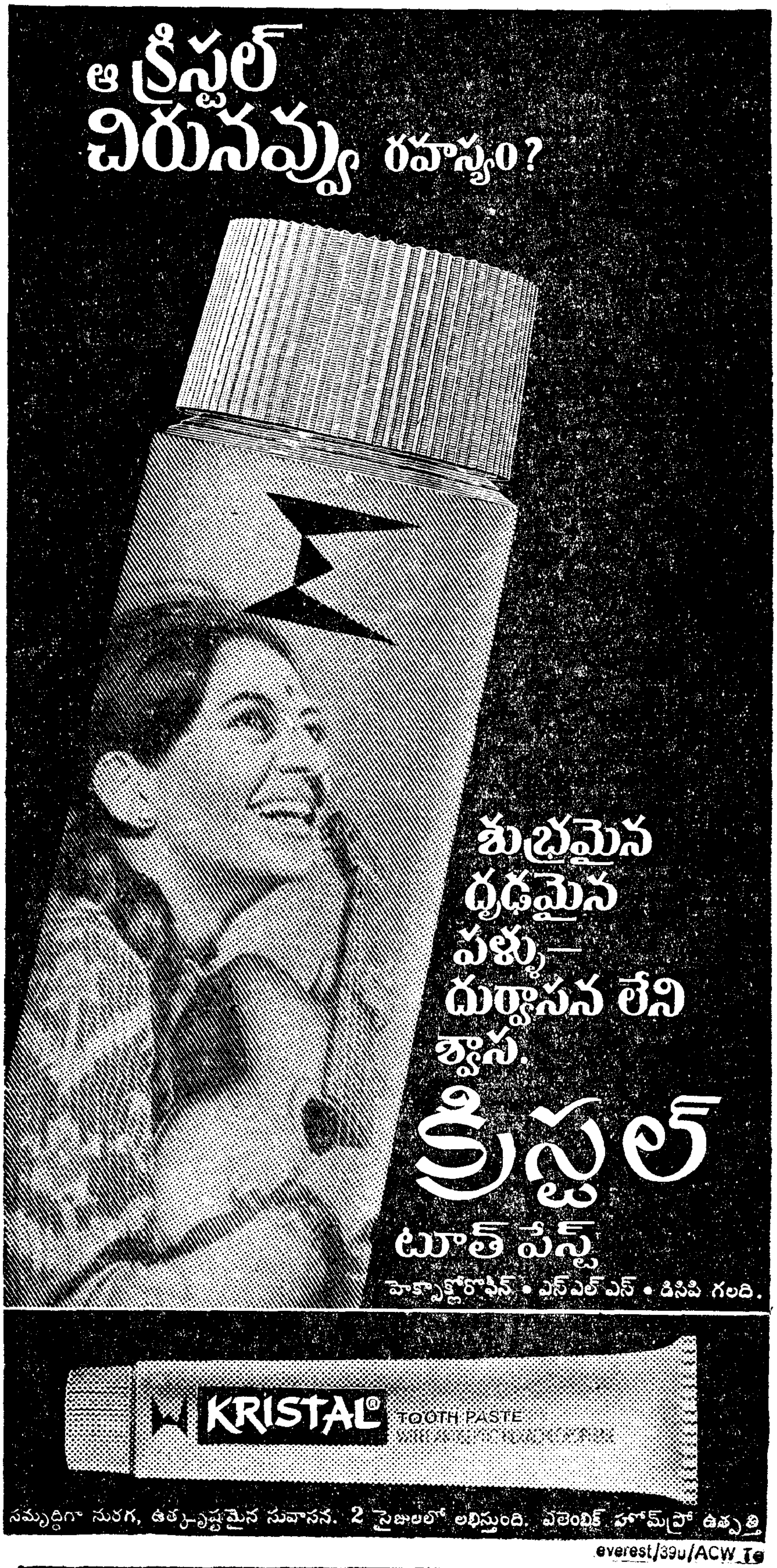

కలల్లో కమలం

పిలుస్తున్నది — కనుక మీరు పొందిన రిలీఫ్ ఏమిటో వెంటనే చెప్పేసినా సరే — లేదంటారా ఈ పూట నా చేతివంట రుచి చూసినా సరే...'

'రెండో దానికే 'జై' కొట్టండీ మాష్టారూ...' అన్నాడు సుశీల తండ్రి.

'ఇవాళ మా ఫ్రెండూ వాళ్ళనాన్న పుట్టిన రోజటండీ... అందుకని' ఏదో ఓ చవట అబద్ధం ఆడదాం అనుకున్నాడు.

'—అందుకని మీరు 'హమ్మయ్య' అన్నారా?' సుశీల ఫక్కున నవ్వింది.

సుశీల తండ్రీ నవ్వుతున్నాడు.

మొఖం కందగడ్డలా చేసుకొని గదిలోకి వచ్చేశాడు సుబ్రహ్మణ్యం మొఖంగూడా కడుక్కోకుండా!

* *

లోపల తూము దగ్గిరే కూర్చొని పళ్ళు బ్రష్ చేసుకుంటుంటే సుశీల తండ్రి, 'రావచ్చా అండీ!' అంటూనే లోపలికి వచ్చేశాడు.

ఎలాగూ లోపలికి వచ్చాడుగదా అని సుబ్రహ్మణ్యం ఇంకేం మాట్లాడలేదు.

'నాకొక్కతే కూతురు ... తల్లిలేనిదాన్ని అన్నీ నేనే అయి పెంచాను!'

'తనకెందుకవన్నీ!' అనుకున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం ఇంకా కోపంగానే.

'... అది కాస్త చిలిపిది... మీ మనస్సుకేమైనా కష్టం కలిగిస్తే దాని బదులుగా నన్ను క్షమించండి... అది బి. ఏ. ఫస్టు క్లాసులో పాసయింది తెలుసా!'

'ఏక్లాసులో పాసయితే ఎవడిక్కావాలి... బోడి క్లాసు — మేనర్స్ లేనప్పుడు!' అనుకున్నాడు కసిగా.

'నేను చెబుతున్నది మీ కర్థమవుతున్నది గదా —మీరు మా అమ్మాయి చెప్పినట్లుగా మా యింటికి భోజనానికి రావాలి!'

'ఇవాళ హొటల్లో స్పెషల్ అండి — వెళ్ళకపోతే నాకు నష్టం... మా ప్రొప్రయిటర్‌గాడికి లాభమూ— ఎలా చెప్పండి" అని చెప్దామనుకున్నాడు — కాస్త కోపాన్ని కనుమరుగుచేసుకో ప్రయత్నిస్తూ.

'మీరు రాకపోయారో— ఈ పూట నాకూ మీతోపాటే హోటల్ భోజనప్రాప్తి!'

సుబ్రహ్మణ్యం తేలిగ్గా నవ్వాడు: 'వెల్‌కమ్!'

'ఆ బోర్డేదో మా వాకిట్లోనే తగిలించేస్తాను ... మీరే మాయింటికి వచ్చేయండి, మహాశయా!' ఆయన మరో మాటకు అవకాశం యివ్వకుండానే వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

శుక్రవారం రాత్రి మళ్ళా కమలం కల్లో కనబడింది.

తను భోజనం చేస్తున్నాడట, పీట మీద కూర్చొని తల వంచుకొని, ఎదురుగ్గా తలెత్తుకు కూర్చున్న కమలం మజ్జిగ పులుసు గిన్నెలో గరిటె తిప్పుతూ ఏదో చెబుతూ నవ్వుతున్నదట...

ఇంతలోకే ఎక్కడనుంచో భీకర గర్జనలు వినబడసాగినయి ... 'దాక్కో ... దాక్కో' అంటున్న కమలం...మా నాన్న వస్తున్నాడు .. దాక్కో... ఆయన నరమాంసం తింటున్నాడు...అని గూడా అన్నదట...

తను భయంతో ఒణికిపోతూ బల్లిలా గోడకు అంటుకుపోయాడట...

మెలకువ వచ్చింది.

తను మంచానికి కరుచుకు పడుకున్నాడు.

సుశీల నాన్న గుర్తుకు వస్తే చికాకు వేసింది. మొర్నాడు సాయంత్రం దాకా అలా చికాకుపడుతునే వున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

ఆ చికాకుతోనే మెక్నాస్‌గోల్డ్ అన్నా చూద్దామని రామకృష్ణకు వెళితే — అక్కడున్న పెద్ద క్యూ త్రాచుపాములా మీద మీద కొచ్చింది.

బిక్క మొఖం వేసుకొని చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

అప్పుడే సుశీల ప్రత్యక్షమయింది.

భయం భయంగా చుట్టు ప్రక్కల చూశాడు. ఆవిడగారి నాన్న రాక్షసుడు ఎక్కడా కనబడలేదు.

'హమ్మయ్య' అనుకుందామనుకొని మళ్ళా అదెక్కడ నోరు జారుతుందోనని పెదాలు బిగపట్టుకు నిల్చున్నాడు.

'మీకు టిక్కెట్టు కావాలా?' సుశీల అడిగింది.

'అవును' అన్నట్లుగా తల ఆడించాడు.

'ఆ డబ్బులు ఇలా పారేయండి!' అంటూనే డబ్బులు తీసుకువెళ్ళి యిట్టే టిక్కెట్టు తీసుకువచ్చింది.

తనే చొరవ తీసుకొని యిద్దరి టిక్కెట్లకూ డబ్బులిస్తే చాలా బాగుండేదని చాలాసేపు మధనపడ్డాడు.

లోపలికి వెళుతూనే 'అదుగో పదండి...' అక్కడ రెండు సీట్లు ఖాళీగా వున్నయి!

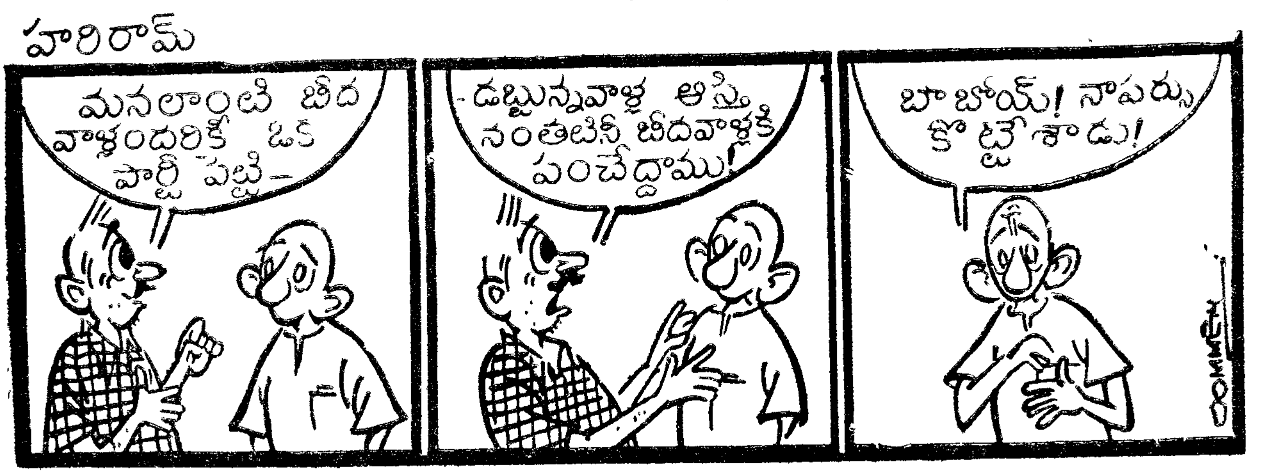

అన్నది.

సుబ్రమణ్యం సుశీలను బుద్ధిమంతుడిలా అనుసరించాడు. కూర్చున్నవాళ్ళ కాళ్ళను తొక్కకుండా జాగ్రత్తపడుతూ వెళ్ళి సుశీల పక్కన కూర్చున్నాడు.

'చెప్పండి!' అన్నది కూర్చున్న తరువాత సుశీల.

'ఏం చెప్పమంటారు?' అన్నాడు తలెత్తకుండానే సుబ్రమణ్యం.

'మాట మాత్రం సినిమాకు వెళుతున్నట్లుగా ముందుగా చెబితే...ఇద్దరం కలిసే వచ్చేవాళ్ళంగా!'

'హిహిహి...'

'ఏమిటి...హిహిహి.'

'రాత్రి నాకో కల వచ్చిందండీ!' అన్నాడు కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొని.

'మనం ఇద్దరం ఇలా వచ్చినట్లా?...'

'కాదండి!...నేను అన్నం తింటుంటే ఓ రాక్షసుడు నా మీద పడ్డాడట...నాకు భయంపుట్టి నేను గోడకు అతుక్కుపోయానట!' అన్నాడు బుద్ధిమంతుడిలా సుశీల మొఖంలోకి చూస్తూ.

'అరే! పాపం...జ్వరంగాని రాలేదుగదా?' ...అన్నది చేయి మీద చేయివేసి చూస్తూ.

'లేదండి!'

'అయితే ఒక పని చేయండి...ఈ సారి ఆ రాక్షసుడు గనుక కనిపిస్తే నా పేరు చెప్పండి...పిల్లిలా అయిపోతాడు... వెంటనే బుజాన వేసుకొని తీసుకెళ్ళి మూసీలో పారేయండి...ఇంకెప్పుడూ ఎవ్వరి కల్లోకి రాడు!'

'థాంక్స్!...మీ యింటి పేరండీ!' అన్నాడు తన్మయంగా.

'అక్కర్లేదు... సుశీలారాణి అని చెబితే చాలు!' అన్నది నవ్వి.

సినిమాకు ముందుగా కాల్గేట్ టూత్ పేస్టు చూపించారు. రెమీ పౌడర్ చూపించారు లక్స్ అందాల తారను చూపించారు చార్మినార్ సిగెరెట్లును చూపించారు. అవి చూపించారు. ఇవి చూపించారు — సినిమా మొదలుపెట్టారు.

—భయంకరమైన శబ్దం. ఓ పక్షి తన విశాలమైన రెక్కలను ఊపుకుంటూ కొండల మీద గింగిరాలు కొట్టుకుంటూ తిరుగుతోంది ... భయం కలిగించేలా మ్యూజిక్...

లుంగీలుకును
జెబురుమాళ్లకును
PALAYAKAT COY. PVT. LTD. MADRAS
REGD. TRADE MARK
80s x 80s
మదరాసు పలయకాట్ కంపెని
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
31, ఆర్మీనియన్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-1
(మా)యొక్క
శంఖు
మార్కు

'నాకు భయమేస్తున్నదండి!' అన్నది సుబ్రహ్మణ్యం వైపుకు వంగుతూ సుశీల.

'నా పేరు మనస్సులో అనుకుంటుండండి!' అన్నాడు సగం కళ్ళు మూసుకొని గడుసుగా.

'మీ యింటి పేరు?' అడిగింది.

కలల్లో కమలం

'ఓక్షిద్దు...ఒట్టి సుబ్రహ్మణ్యమూర్తి అని అనుకోండి చాలు!' అన్నాడు నవ్వి.

'మీ యింటి పేరు 'ఒట్టా'...?' అన్నది నవ్వుతూ సుశీల.

సుబ్రహ్మణ్యమూ హాయిగా నవ్వాడు.

సుశీల తలంటిపోసుకున్నదేమో రాగిరంగు మెత్తటిజుట్టు చల్లగాలికి ఎగురుతోంది ...ఎర్రటి మనిషి. చెంపకు చేరడేసి కళ్ళు ...కొనదేరినముక్కు...

'దేవుడా! సుశీలను సుబ్రహ్మణ్యానికి భార్యగాచేస్తే నీ కొండకు ఎన్నిసార్లు రమ్మంటే అన్నిసార్లు వస్తాను!' సినిమా అయిపోయేటంతవరకు ఆమెను దొంగ చూపులు చూస్తూ జపంచేస్తూనే వున్నాడు.

అసలు మధ్యలో ఆవేశమొచ్చేసి, ఆమె బుజంమీదగా చేయివేసి, తన గుండెలకు హత్తుకొని, 'సుశీలా!—నీవులేందే నేను బ్రతకలేను...నీవే నాగుండెవు!' అని చెప్పాలనిపించిందిగాని—ఆమధ్య సుశీల తనని ఎడాపెడా కొట్టినకల గుర్తుకువచ్చి ఆ ప్రయత్నాన్ని విరమించుకున్నాడు.

సినిమా అయిపోయింతరువాత ఇద్దరూ ఇంటికి నడిచారు. కొంపలో అడుగుపెట్టేటంతవరకూ—తను భోజనంచేయాలనిగాని, ఆ యింట్లో ఒక రాక్షసుడు వున్నాడనిగాని సుబ్రహ్మణ్యానికి గుర్తుకు రాలేదు. ఆ రెండూ గుర్తుకు వచ్చేటప్పటికి ముందుగా నీరసం, ఆపైన భయం అతడిని ఆవరించినయి.

దిగులుగా గది తలుపులు తెరుస్తున్న సుబ్రహ్మణ్యాన్ని, 'మీరు భోజనం చేయలేదు గదా...రండి మా యింటికి భోజనానికి. అన్నం తక్కువయితే డజను అరటిపండ్లున్నయి!' అన్నది.

'నాకు ఆకలి కావటంలేదండి.'

'ఇంకా మా నాన్న గూడా భోంచేసి వుండడు...అంతా కలసి తిందాం!'

'ఎబ్బే వద్దండీ'

'మా నాన్నను పిలుస్తానుండండి!'

'వద్దండీ!'

'నాన్నా!...' పెద్దగా పిలవసాగింది.

'నేను వస్తాను గాని...మీరు వెళ్ళండి!' అన్నాడు గదిలోకి వెళ్ళి తలుపులు మూసుకుంటూ సుబ్రహ్మణ్యం.

* *

భోజనం చేసివచ్చి పడుకుంటే నిద్ర పట్టలేదు.

సుశీలే కళ్ళముందు మెదులుతోంది.

—సుశీల తన అర్ధాంగి అయితే!

జీవితం జోడు గుర్రాల రథంలా పరుగెత్తాలంటే సుశీల తోడులోనే వున్నది!

ఆ సంతోషంలోనే రేపో పెద్ద ప్రోగ్రాం—గండిపేటకు వేశాడు, రెండు రోజులు

R.S.
DAYAL INK REGD.
దయాల్ ఇంక్
BEST FOR ALL PENS
DAYALBAGH INK FACTORY
KAKINADA

౩౦ తత్ సత్!

సుఖ జీవిత సేవ
"సిద్ధ వైద్య మహిమ"
నేడు ఆ సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి గారి
'మేల్ మాయిల్ మందు'
(Regd)
దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

తెల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పోట్లు, గజ్జి (చర్మసంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమురులు, సూదితో పొడిచినప్పుడు నొప్పి లేకుండుట, నిప్పుపడి బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, మరినీరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి. రక్తములో కలిసి సుత్తు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) వేళ్ళ్రవేళ్ళు ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదము వందు తెల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు వ్రేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టవడుట, చూచుటకు వినుగు పుట్టించు రణములు (అన్నీ సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి.

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 12/- తపాల ఖర్చు రు. 3-00
8 ఔన్సుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 6/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-

సిద్ధ డాక్టర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి & సన్సు
5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

కాలవు వస్తే పెద్ద బోర్ అన్నాడు: పొద్దున్నే బయల్దేరి వెళ్ళి—సాయంత్రందాకా తనివిదీరా చల్లగాలి కొట్టేసి వద్దామను కున్నారు...ఏ.వేవి చేసి తీసుకువెళ్ళాలో గూడా నిర్ణయించుకున్నారు — అసలు అన్నీ తనే హోటల్‌నుంచి తీసుకు వస్తానన్నాడు గావి సుశీలే వీటో చేసింది...

—ఆమె మాటలు, ఆమె చూపులు గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ లైటు వుంచుకునే సుబ్రభమణ్యం తెల్లవార్లూ పడుకున్నాడు.

అతని కళ్ళ ముందు సుశీల వున్నది. పట్టుకుచ్చులాంటి ఆమె జుట్టు గాలిలో మేఘాల్లా ఎగురుతూ అతడిని కప్పి వేస్తోంది. ఆమె చేరడేసి కళ్ళ మీదనుంచి తన చూపులను మరల్చుకోలేక పోతున్నాడు.

—సుశీల లేందే తను బ్రతకలేడు!

వెంటనే పరుగెత్తుకు వెళ్ళి సుశీలకు, సుశీల తండ్రికి గూడా చెప్పేయ్యాలన్నంత ఆవేశ మొచ్చింది.

అవును—

ఏ ఆడపిల్ల తండ్రికి సంతోషం కలిగించవు తన మాటలు ?

తెల్లవారం పన్నెండవుతుంటే బలవంతాన కళ్ళు మూసుకున్నాడు !

* * *

మళ్ళా ఆ రాత్రి నేనున్నానంటూ ఓకల వచ్చింది. అందులో...జనం...పెళ్ళి పందిరి ...సన్నాయిమేళాలు...కమలం పెళ్ళికూతు రాయెనే...సుబ్రభమణ్యం పెళ్ళికొడుకాయెనే..

తను లేచి వంగొని... భూమిలోకి వంగి పోతున్నట్లుగా కూర్చున్న కమలం మెళ్ళో మంగళసూత్రాన్ని మూడు ముళ్ళూ వేసే స్తున్నాడట...

ఫ్లాష్‌లు...అక్షింతలు ... సన్నాయిమేళం ...నవ్వులూ, కేరింతలూ ... ఫుటోలు... ఫ్లాష్‌లు...అక్షింతలు...

ఎవరో డాన్స్ గూడా చేస్తున్నారు!

మరీ అంత సంతోషం ఆపుకోలేకపోయే టప్పటికి మెలుకువ వచ్చేసింది. లేచి కూర్చు న్నాడు. గాలిలో తేలిపోతూ మంచం మీదే కూర్చున్నాడు.

అతడికి ఎప్పుడు తెల్లవారిందో గూడ తెలియదు.

ఫ్లాష్‌లు ... ఫుటోలు ... అక్షింతలు... కేరింతలు...గొణుక్కుంటున్నాడు — చేతిని మోకాలి మీద పెట్టుకొని, చెంపను చేతిలో పెట్టుకొని, ఆ కలల్లో తిరుగుతూ...

సుశీల తలుపు బాదటమే గాకుండా గొంతెత్తి పెద్దగా పిలవనుగూడా పిలిచింది!

ఉలిక్కిపడి వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

'ఇవాళ మన ప్రోగ్రాం కాన్సిల్ మాష్టారూ!' అన్నది. చాలా హుషారుగా గూడా వున్నట్లే అనిపించింది.

'ఎందుకూ?' అన్నాడు నీరసపడిపోతూ సుబ్రభమణ్యం.

'మా బావ వస్తున్నాడు!'

'ఎందుకు ?'

'మా అత్తయ్య గూడా వస్తున్నది !'

'ఎందుకూ ?'

'మా మామయ్య గూడా వస్తున్నాడు!'

'ఎందుకూ ?'

'మా బావైతే పనీ పాట లేక ఊరికినే వస్తున్నాడు గాని, మా అత్తయ్యా, మామయ్యా మాత్రం...'

'ఎందుకూ?'

'మీది ఒట్టి మట్టి బుర్ర... అన్నీ విప్పలంగా చెప్పాలి !' అంటూనే సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగిపోతూ పారిపోయింది.

ఆమె మొఖం ఆ క్షణంలో సుబ్రభమణ్యం మొఖంలోని రక్తాన్ని గూడా పీల్చేసుకొని ఎర్రగా కంది వున్నది! ●

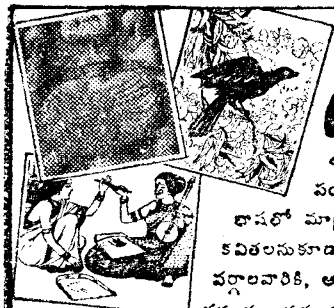

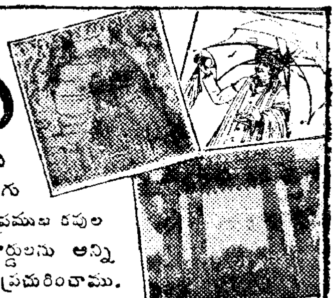

తెలుగు సందేశాలతో
ఉగాది గ్రీటింగ్ కార్డులు

ఉగాది తెలుగు పండుగ — తెలుగువారి తొలి పండుగ. సంవత్సరాది సందర్భంగా ఒకరి కొకరు పంపించుకొనే శుభాకాంక్షల సందేశాలు తెలుగు భాషలో మాత్రమే గాకుండా, తెలుగుతనం ఉట్టిపడుతూ వుండడం సముచితం కనుక ప్రముఖ కవుల కవితలనుకూడా చేర్చి, అనేక రంగులలో 12 రకాల ముచ్చటైన గ్రీటింగ్ కార్డులను అన్ని వర్గాలవారికి, అన్ని అంతస్తులవారికి అన్ని విధాలుగా అందుబాటులో వుండగల విధంగా ప్రచురించాము.

వసంతఋతువు చిత్రీకరణతో మూడు కార్డులు : (1) వసంతరాగం (2) వసంతోదయం (3) వాసంత విలాసం — కవరుతో ఒక్కొక్కటి 60 పైసలు : శిల్పకళాఖండాలతో మూడు కార్డులు : (4) అమరావతీస్తూపం (5) నాగార్జున పూర్ణకుంభం (6) ఒరంగల్లుకోట తోరణద్వారం-కవరుతో ఒక్కొక్కటి 45 పైసలు; గ్రామీణజీవన దృశ్యాలతో మూడు కార్డులు : (7) పంచాంగశ్రవణం (8) బుడబుక్కలవాడు (9) సోదెమ్మ-కవరుతో ఒక్కొక్కటి 35 పైసలు: పిల్లల కార్డులు మూడు: (10) కోకిల బాసలు (11) చిలకమ్మ పెండ్లి (12) పాపల ఆటలు — కవరుతో ఒక్కొక్కటి 25 పైసలు.

ఇంగ్లీషు సందేశాలతో మరొక ఆరు కార్డులు: ఇంగ్లీషులో సందేశాలు కావాలని కోరేవారికొరకై వసంతఋతువు చిత్రాలుగల మూడు కార్డులు (ఇవికూడా ఒక్కొక్కటి 60 పైసలే) శిల్పకళాఖండాలుగల మూడు కార్డులు (ఇవికూడా ఒక్కొక్కటి 45 పైసలే) మొత్తం ఆరు కార్డులు ఒక్క ఇంగ్లీషు సందేశాలతోనే ప్రచురించాము:

పన్నెండు తెలుగు కార్డుల పెట్టె: రు. 7/- ఆరు ఇంగ్లీషు కార్డుల పెట్టె: రు. 4.75. తెలుగు, ఇంగ్లీషు కార్డులు రెండూ కలిసి మొత్తం 18 కార్డులుగల కంబైండు పెట్టె: రు. 11/- పెట్టెల ధరలలో వాటిని రిజిస్టర్డు పోస్టులో మేము పంపడానికయ్యే ఖర్చునుకూడా చేర్చాము. మామూలుపోస్టులో పంపజాలము. అచ్చగా తెలుగు పెట్టె; అచ్చగా ఇంగ్లీషు పెట్టె; అచ్చగా తెలుగు ఇంగ్లీషుల కంబైండ్ పెట్టె-ఇలా ఏ పెట్టె కావాలంటే ఆ పెట్టెను మాత్రమే పంపగలముగాని విడివిడిగా గాని ఆ పెట్టెలో కొన్ని, ఈ పెట్టెలో కొన్నిగాని ఎంచుకోడానికి వీలులేదు. మార్చి 10వ తేదీ వరకే పెట్టెలు పంపగలము.

కాంపులిమెంట్సు లేవు. వి.పి.పి. పద్ధతిలేదు. పోస్టల్ ఆర్డర్‌గాని, మనియార్డరుగాని పంపకుండా ఉత్తరాలు వ్రాయవలదని వినతి.

పట్టణప్రాంతాలలో మాత్రమేగాక పల్లెపట్టులలోకూడా డీలర్లు కావాలి. వ్యాపార వివరాలకు వెమువెంటనే వ్రాయకోరుతున్నాము.

మాకు మీరు వ్రాసే ఉత్తరాలన్నీ ఇంగ్లీషులోనే వ్రాస్తే మాకు సౌకర్యం. అందుచేత దయచేసి ఇంగ్లీషులోనే ఉత్తరాలు వ్రాయండి.

Script Arts

4, State Bank Street, Post Box No. 2249
MADRAS 2 Phone: 85103

పెట్టె కొరకై వ్రాసే వారు తమ చిరునామాను పూర్తి వివరాలతో స్పష్టంగా ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయాలని మరీమరీ మనవి చేస్తున్నాము.